

ERITREA

FOLKMÄNGD: 4,4 milj. HUVUDSTAD: Asmara

GRUNDLÄGGANDE ILO-KONVENTIONER SOM RATIFICERATS: 29 - 87 - 98 - 100 - 105 - 111 - 138

■ Fackliga organisationer tillåts, men arbetar i ett klimat med växande förtryck. Alla organisationer, inklusive centralorganisationen NCEW, kontrolleras noga av regeringen. Det är fortfarande oklart var de tre fackliga ledare som greps och sattes i fängelse år 2005 nu befinner sig.

LAGSTIFTNINGEN

Fackliga organisationer tillåtna – inom vissa gränser

Arbetslagstiftningen omfattas av Proklamation 118 som ger löntagare laglig rätt att bilda fackföreningar. Regeringens politik begränsar emellertid fria föreningar. Fackföreningar får inte finnas i de väpnade styrkorna, polisen eller annan oundgänglig service. Statstjänstemän som inte arbetar i förvaltningen kommer att få organisera sig när utkastet till Proklamation om statstjänst antas. Arbets- och välfärdsministeriet måste ge särskilt godkännande för grupper på 20 eller fler personer som vill bilda en fackförening, men hindrar i allmänhet inte att de bildas.

Kollektiva förhandlingar är tillåtna. Enligt Proklamation 118 ska konflikter lösas av ett trepartsorgan (arbetare, arbetsgivare och tjänstemän från Arbets- och välfärdsministeriet). Den klagande kan driva ärendet i domstol om trepartsorganet inte kan lösa det.

Strejker är tillåtna enligt lag.

Landet har inga frizoner.

RÄTTIGHETERNA I PRAKTIKEN

Regeringskontroll

Centralorganisationen National Confederation of Eritrean Workers (NCEW) kontrolleras noga av regeringen. Vissa fackförbund, som Teachers Union, Women's Union, Youth Union och Workers Union blir noga granskade av regeringen och det styrande partiet People's Front for Democracy and Justice. Fria kollektivavtalsförhandlingar blir därmed meningslösa.

KRÄNKNINGAR UNDER ÅR 2006

Bakgrund

Förtrycket i landet har ökat när spänningen mellan Eritrea och Etiopien består trots fredsavtalet som undertecknades år 2000, efter ett blodigt krig. Det gällde gränsdragningen mellan länderna och frågan är fortfarande olöst. Tusentals regeringskritiker har gripits, häktats eller kastats i fängelse utan rättegång.

Gripna fackliga ledares öde oklart

Under året kom inga nyheter om de fackliga ledare som greps år 2005. Tewelde Ghebremedhin (ordförande i det IUL-anslutna förbundet för livsmedels-, bryggeri-, hotell-, turism-, jordbruks- och tobaksarbetare), Minase Andezion (sekreterare för textil- och läderarbetarförbundet som tillhör ITGLWF) samt Habtom Weldemicael (ledare för Red Sea Bottlers Coca-Cola Workers Union) greps av säkerhetspolis i mars och april 2005 och hölls isolerade. Man tror att gripandet berodde på deras fackliga verksamhet under en tid då regeringen övervägde förändringar av regler och strukturer för fackliga organisationer, även om regeringen förnekar det.

Under året har dåvarande FFI, IUL och ITGLWF upprepade gånger begärt att regeringen ska berätta var dessa personer befinner sig och ge garantier för deras fysiska välbefinnande, men utan framgång. De tre internationella organisationerna har också vid flera tillfällen uppmanat NCEW att begära information från regeringen, men vid årets slut vet man fortfarande inte vad det blivit av de tre gripna ledarna. NCEW har dock hävdade att man kontaktat myndigheterna för att försöka få dem släppta och även varit i kontakt med människors släktingar.